אברהם ז"ל מ"ר אברהם elhagyott megholt Ábrahám gyönyörűségben, öregen és meg-
elégedetten s begyűjtetik az övéihez. Erőket a szavakkal bizonytalan el az szép folyó szi-
kaira az árapát, midőn feltárta dobtunk örömben s fájdalomban változatos életét. Az isten
szeretet szántatlan jelenek bizodalmban boldogan, megelégedetten, szép szépségben fejezte
be munkás életét, amely bizony nem volt mentes keserűségtől s fájdalomtól, de kiengesz-
telődve az élet bánatával tevékeny múltja minden emlékeinek élve vége volt a legfőbb földi
üdvben, boldog könnyeket közepette utolsó csipp nivota fel mécsesének világa az
élet olaját, mely elfogyatkozván kialudt a földi léte lángja s lelke begyűjtetik
az ő apáihoz, hol felszabadulva a múló anyag nyűg alól tiszta szeretetének szép-
vel örökhassék kedvesei fölött. A szeretet bármily szavos szóletlen tiszte s szi-
szünket ahoz, kit szívba halszünk bárminé fájdalom szomorúsága s élet bensőnek
kevesünk elvesztve fölött, jelenő vigasz nyujt s emyhítet bátrsamát szegetési
szünkre a tudat, hogy nem hagyatta ünnétel munka körben szakta el a halál
hanem földi hivatását teljesítve lassan elfogyatkozott s szép öregségben
megelégedetten gyűjtetik be apáihoz, kik már előtte elköltözének, ~~s~~ előtt
szegzüttem örökdő tekintettel kisérje a mi lépteinket. Lassan a fájdalom, mely
elköltöz a kitevenek kebelét midőn közel félszázados boldog házasélet után bizony
mi kénytelen fájóttól, kivel együtt évett, együtt gondolt, együtt fáradott, kivel már
szebbedik egész lelkülete, kinek szüllszavaival szív ölébe borsátja minden
ami életének tartalmat adott s ami nélkül gyermekeinek legszegényébb
szeretete mellett is pusztává, kietlenné válik otthona. Bánatos keserű, öröl
gyászba a gyermeki szívet s midőn az élet küzdelmében már megerősödött erővel
léttel ~~gyászt~~ az atyának koporsója mellett ~~tol~~ teljes tudatára ébred azon örvetlen
s végnélküli áldozatok méltányolásának, miket az atya korott meg gyer-
mekeiért, akiért fáradatlan kitartással dolgozott, s kiket szeretettel
nevelt s szűjtött maga köré boldog családi fészekbe. Bevégezte földi hivatá-
rát, elhagyta a földi pályát, üresen maradt a hely, melyet a család szivében
elfoglalt, hála adóját nem vóhatja le többé az elenen szeretet, szentül szent
kegyeletes emlék szándokolhat a sírhoz, melynek hantja alatt örök álmát
aluszsza a jó apa. S ha boldog emlékek fájó könnyeket szabadnak az összenő-
tűlt szivből, úgy a bánat fájdalmán kalatyan keresztül az égbeszállet fénye, hogy
jól bevégzett élet után úgy távozott a földi létből, mint a patriarka: lassan
elfogyatkozva halt meg szép öregségben, megelégedetten s begyűjtetik az
övéihez, kik szépes lelke szeretettel fogja kizárni lépteiket s örökdni fog
boldogságtok felett. Ebben a vigasztaló hitben barátok itten elő, hálát
adva, hogy eddig hozta közöttünk a családfőt, s most hogy elköltözte az
isten kegyelme, fohászkodjatok örök nyugalmáért. - - - - - - -

Most pedig, szánoló család az elhunytnak, vessétek meg szeretett a kegyeletes
hála pillanatát e koporsóra, melyben megindultatok vele az utolsó földi
utra, és búcsúzatok. Elköltözött testvérünk, vedd végső búcsúját kitevesednek
hi 47 évi boldog házasélet után fájdalomtól, nivel gondol a ventnége melyet
szakadtál oldala mellől s keserű magányban fogja feledteni a hosszú multnak
édes emlékeit, mikkel nevelő gyermekei körében okozta meg enyhíteni örömszegé-
bánatát. Vedd végső búcsúját gyermekeidtől, kik hálás nivel küszöbéivel fog-
ják megőrizni emlékedet s az édes anya iránti fokozódott szeretet - - -

Löwy Ármin. Budapest 1898. nov. 8.

Ven 11/197
Robin Lilienau 1902 nov. 24